

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 203/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ď., S., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Okresného súdu Žilina č. k. 5 T 152/04-132 z 21. marca 2006 a č. k. 4 C 214/2006-244 z 8. februára 2010 a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2 To 135/2006 z 21. septembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Ď. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. mája 2010 doručená sťažnosť J. Ď. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie práv podľa čl. 2

ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutiami Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 T 152/04-132 z 21. marca 2006 a č. k. 4 C 214/2006-244 z 8. februára 2010 a rozhodnutím Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 135/2006 z 21. septembra 2006.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že „... Pri fyzickom napadnutí dňa 17. 6. 2004..., boli sťažovateľovi spôsobené rôzne zranenia so zlomeninou rebra s dĺžkou PN cca 6 týždňov za čo bol, páchatel'... odsúdený najsamprv na 6 mesiacov nepodmienečne, čo mu bolo neskôr znížené na zaplatenie 5000.- Sk pokuty...

Vzhľadom k tomu, že Okresný súd vo svojich rozhodnutiach najprv uznával oprávnené požiadavky sťažovateľa na náhradu škody spôsobenej trestným činom s ublížením na zdraví a potom ich odmietal z toho dôvodu, že neboli uplatnené do skončenia vyšetrovania..., podával tak sťažovateľ ako i jeho právny zástupca odvolania, avšak neúspešne, lebo odvolací Krajský súd rozhodoval tak isto a požiadavku sťažovateľa a jeho právneho zástupcu na odškodnenie zamietol...

Nakoľko sťažovateľ považoval takýto postup súdov za nesprávny, protiústavný, poškodzujúci jeho základné práva a slobody, podával sťažnosti a podnety tak Najvyššiemu súdu SR, ako i Generálnej prokuratúre SR, ktoré ich postúpili Ministerstvu spravodlivosti SR a toto svojím listom zo dňa 11. 1. 2007, odporučilo sťažovateľa na občianskoprávne konanie...

Na základe uvedených skutočností podal sťažovateľ proti odporcovi T. J. Okresnému súdu v Žiline dňa 21. 11. 2006, žalobu o náhradu škody spôsobenej trestným činom s ublížením na zdraví...

Aj súd v tomto konaní rozhodol Rozsudkom zo dňa 8. 2. 2010 č. k. 4 C 214/2006-244 v neprospech sťažovateľa a navyše hoci bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov, zaviazal ho nahradiť odporcovi trovy konania v sume 329,54 Eur...

Vzhľadom k takémuto nesprávnemu, nespravodlivému konaniu a rozhodovaniu súdu, sťažovateľovi sa potvrdilo podozrenie, že súd v tomto a nielen v tomto konaní a rozhodovaní

je voči jeho osobe zaujatý a ovplyvnený manželkou..., proti ktorému smerujú vlastne všetky žaloby na ochranu základných práv a slobôd sťažovateľa, hlavne však majetku, ktorá pracuje na Okresnom súde v Žiline vo funkcii asistentky práve v odd. 4 C a v minulosti práve otec odporcu v tomto konaní vydal čestné prehlásenie pre rodičov... k osvedčeniu majetku sťažovateľa z Listu vlastníctva č. 167 evidovanom na správe katastra v B. Podozrenie potvrdzuje aj tá skutočnosť, že súd... odmietal oslobodenie sťažovateľa od platenia súdnych poplatkov...

Sťažovateľ je presvedčený, že postupom Krajského súdu v Žiline, ale aj Okresného súdu v Žiline odmietnutím jeho požiadavky na súdnu ochranu, spravodlivé odškodnenie za ublíženie na zdraví, poškodenia jeho občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena, mu súdy porušili jeho ústavné práva a základné ľudské práva v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, ods. 2, čl. 19 ods.1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tak tiež aj tým, že sa celé konanie predlžuje a stresovými situáciami spôsobenými postupmi súdov sa zdravotný stav sťažovateľa ako invalidného dôchodcu ZŤP zhoršuje s hrozbou infarktu a smrti, lebo má vážne problémy so srdcom.“.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo J. Ď. na náhradu škody na zdraví a bolesti s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, ods. 2, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Žiline vo veci vedenej pod sp. zn. 2 To 135/2006-150 zo dňa 21. 9. 2006, porušené bolo.

2. Základné právo J. Ď. na náhradu škody na zdraví a bolesti s náhradou nemajetkovej ujmy v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 16 ods. 1, ods. 2, čl. 19 ods. 1, ods. 2, čl. 40 čl. 46 ods. 1 až ods. 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 5, ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu v Žiline vo veciach vedených

pod sp. zn. 5 T 152/04-132 zo dňa 21. 3. 2006 a sp. zn. 4 C 214/2006-244 zo dňa 8. 2. 2010, porušené bolo.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. 9. 2006, sp. zn. 2 To 135/2006-150 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší Rozsudok Okresného súdu v Žiline zo dňa 8. 2. 2010, sp. zn. 4 C 214/2006-244 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

5. Sťažovateľovi J. Ď., priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 Eur /slovom: desaťtisíc Eur/, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. J. Ď. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť na účet J. Ď... a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

4. Sťažovateľ žiadal tiež o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého postupom okresného súdu a krajského súdu došlo k porušeniu jeho práv podľa čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1, 2, 3 a 4, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 dohovoru rozhodnutiami okresného súdu č. k. 5 T 152/04-132 z 21. marca 2006 a č. k. 4 C 214/2006-244 z 8. februára 2010 a rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 2 To 135/2006 z 21. septembra 2006.

**K namietaným rozhodnutiam okresného súdu č. k. 5 T 152/04-132 z 21. marca 2006
a rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 2 To 135/2006 z 21. septembra 2006**

7. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

8. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

9. Z obsahu označených rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu je zrejmé, že ostatné (odvolacie) rozhodnutie krajského súdu bolo vyhlásené 21. septembra 2006, pričom 7. novembra 2006 sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu sťažnosť a podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, aby „... podal na Najvyšší súd SR mimoriadne dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu“. Generálna prokuratúra

Slovenskej republiky listom zo 16. novembra 2006 sťažovateľovi oznámila, že jeho podnet na podanie dovolania „z dôvodu príslušnosti postupuje na ďalšie konanie Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Následne Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom sp. zn. 18377/06-61/D/951 z 11. januára 2007 sťažovateľovi oznámilo, že „... vykonaním prieskumného konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiline sp. zn. 152/2004 nebolo zistené porušenie zákona, ktoré by odôvodňovalo podanie mimoriadneho opravného prostriedku – dovolania“, a odporučilo mu, aby svoj nárok na náhradu škody uplatnil podaním žaloby o náhradu škody v občianskoprávnom konaní.

10. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy. Preto podnet na podanie mimoriadneho dovolania nemá na plynutie lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde žiadny vplyv. Plynutie uvedenej lehoty nie je totiž podmienené snahou sťažovateľa využiť mimoriadne opravné prostriedky, ale naplnením skutočností uvedených v ustanovení § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 209/03).

11. Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na ústavnom súde 4. mája 2010. Sťažovateľ sa teda ochrany svojich označených práv domáhal dávno po uplynutí lehoty dvoch mesiacov uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti rozhodnutiu okresného súdu v konaní sp. zn. 5 T 152/04 a krajského súdu sp. zn. 2 To 135/2006 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

K namietanému rozhodnutiu okresného súdu č. k. 4 C 214/2006-244 z 8. februára 2010

12. Ústavný súd preskúmal aj tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie základných práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 214/2006, a došiel k záveru, že aj v tejto časti je sťažnosť neopodstatnená.

13. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ochrany svojich práv sa domáhal aj prostredníctvom podania žaloby o náhradu škody, ktorú doručil okresnému súdu 21. novembra 2006 a bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 C 214/2006, o ktorej rozhodol okresný súd 8. februára 2010.

14. Ak sťažovateľ má alebo v minulosti mal možnosť domáhať sa ochrany svojich označených práv pred všeobecným súdom, tak to vylučuje právomoc ústavného súdu konať o jeho sťažnosti. Nedostatok právomoci ústavného súdu vyplýva priamo z ústavy (čl. 127 ods. 1) a ústavný súd ho nemôže prekonať postupom podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý sa vzťahuje len na neprípustnosť sťažnosti spočívajúcu v nevyužití iných ako súdnych prostriedkov ochrany označených sťažovateľových práv.

15. Sťažovateľ mal/má možnosť podať voči rozhodnutiu okresného súdu odvolanie. Môže sa teda priamo vlastným úkonom domáhať ochrany svojich práv pred krajským súdom, čo vylučuje právomoc ústavného súdu. Ústavný súd preto nemá právomoc ani na konanie o tej časti sťažnosti, v ktorej sa namieta porušenie sťažovateľových práv rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 4 C 214/2006 z 8. februára 2010. Nedostatok právomoci ústavného súdu na prerokovanie a rozhodnutie sťažnosti nemožno odstrániť.

16. Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2010